

El Museu de la Garrotxa acull l'exposició “Les ombres i la llum” la primera del fotògraf d'arquitectura contemporània Hisao Suzuki

La Sala Oberta 2 aplega 48 fotografies de l'artista japonès, afincat a Catalunya, Hisao Suzuki, un dels fotògrafs més importants de l'arquitectura contemporània.

Les fotografies que s'exposen formen part de la “Col·lecció RCR Bunka, Hisao Suzuki” de la Fundació RCR Bunka.

L'exposició es pot veure del 3 de juny al 15 d'agost.

El Museu de la Garrotxa acull des d'avui l'obra fotogràfica del japonès Hisao Suzuki, considerat un dels millors fotògrafs de l'arquitectura contemporània dels darrers 30 anys.

La mostra fotogràfica, organitzada per la Fundació RCR Bunka i el Museu de la Garrotxa, aplega 48 fotografies en blanc i negre dels edificis més emblemàtics de l'arquitectura internacional, així com els retrats dels seus creadors.

Les fotografies exposades formen part del Fons fotogràfic que l'artista japonès va donar, en la seva totalitat, a la Fundació RCR Bunka el 31 de març del 2021. Es va constituir com un fons especial del fons fotogràfic de la fundació i s'anomena “Col·lecció RCR Bunka, Hisao Suzuki”. La Fundació RCR Bunka - creada l'any 2013 per l'estudi d'arquitectura creativa RCR Arquitectes per donar suport a l'arquitectura, el paisatge, les arts i la cultura a tota la societat - assumeix la gestió de l'arxiu complet del fotògraf Hisao Suzuki per reunir, inventariar, custodiar i difondre'n el llegat.

Hisao Suzuki, afincat a Catalunya des de fa anys, ha esdevingut un dels fotògrafs més influents de l'arquitectura contemporània. Aquesta és la primera exposició d'Hisao Suzuki en tota la seva trajectòria. Es podrà veure al Museu de la Garrotxa d'Olot, a partir d'avui i fins el dia 15 d'agost.

La “Col·lecció RCR Bunka, Hisao Suzuki”

L'arxiu donat a la Fundació RCR Bunka conté 46.000 fotografies d'arquitectura contemporània mundial des del 1986, i inclou retrats d'arquitectes i compositors musicals, 30.000 en pel·lícula de gran format, i des del 2014 fins a l'actualitat (i treballs encara en curs), 15.000 fotografies en format digital. A més d'aquesta col·lecció d'arquitectura i retrats, hi ha un interessant conjunt de 1.000 fotografies d'esglésies romàniques, modernisme i cuina.

És considerat l'arxiu fotogràfic d'arquitectura contemporània dels darrers 30 anys, més important del món.

Hisao Suzuki, el fotògraf de la llum

Hisao Suzuki (Yamagata, Japó, 1957) es va graduar a l'Escola de Fotografia de Tokio al 1979 i inicià la seva trajectòria professional al costat del seu mestre Tohru Minowa.

Arran d'una exposició del cèlebre fotògraf Eikoh Hosoe sobre Antoni Gaudí el 1978 al Yokohama City Hall, neix la seva relació amb Barcelona, ciutat on va arribar el 1982 a bord d'un transatlàntic de l'antiga Unió Soviètica, i on s'hi va quedar fins convertir-la en la seva residència i bressol de les seves dues filles. La seva inquietud per recórrer món, des de ben aviat, revela un esperit lliure que es manifesta com una experiència artística entre cultures, que ha donat cos a la seva obra, difícil de comparar, en el context global de la fotografia d'arquitectura.

Hisao Suzuki s'inicia com a fotògraf d'arquitectura endinsant-se en el modernisme català i en el clima efervescent de la Barcelona que preparava els Jocs Olímpics de 1992. La documentació del procés de construcció del Palau Sant Jordi, obra de l'arquitecte japonès Arata Isozaki, l'acosta a l'arquitectura contemporània i serà el punt d'inflexió per a una col·laboració que marcarà el seu rumb: 1982, l'any de la seva arribada a Barcelona, coincideix amb la creació de la revista madrilenya *El Croquis*, amb la qual comença a col·laborar el 1986, fins convertir-se en el principal fotògraf de la publicació i contribuint al reconeixement de la revista com el mitjà de difusió de més prestigi internacional d'arquitectura contemporània. Les fotografies que s'hi han publicat s'han estès a d'altres llibres i revistes i, també, d'arreu del món.

Al 2012 apareix un número monogràfic de la revista d'arquitectura japonesa *a+u* sobre Hisao Suzuki que desgrana la seva manera d'entendre la fotografia d'arquitectura i el valor de la llum màgica en la seva obra. Juan Carlos Sancho i Sol Madrideo el defineixen com el fotògraf de l'arquitectura com a experiència, amb una visió personal, sense una intenció plàstica apriorística. La fotografia d'Hisao Suzuki representa la postura del testimoni fidel i minuciosament

documentat de la realitat, a la recerca d'un registre precís sense perjudicar l'essència de l'obra arquitectònica.

Tot i la voluntat de documentar i el seu enorme rigor a la recerca de la perfecció, les seves imatges són d'una gran sensibilitat poètica. En percebre les seves imatges, la visió del món d'Hisao Suzuki ens revela i mostra qualitats d'una realitat que encara no hem valorat, fins donar una impressió de bellesa serena. Com expliquen Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta: "No són imatges eloqüents; parlen sense dir una paraula, sense necessitat de cap gest o exageració. S'aconsegueix de forma natural, amb la mestria de qui ha desaprès, i tot això ens dona indicis de l'espiritualitat d'orient."

La serenitat de les seves imatges són el fruit de la seva recerca d'una llum on els contrastos entre llum i ombra es dissolen. És la llum màgica, la llum suau que apareix al matí i al vespre, en que, a mesura que l'equilibri de la lluminositat del cel es trenca, es torna més profunda i transparent, i tot l'edifici es desenvolupa en una llum suau i reposada. Aquest moment de silenci el descriu Hisao Suzuki com "el moment just abans i després que toqui una orquestra".

L'arquitecte japonès Ryue Nishizawa destaca la seva habilitat de contextualitzar l'obra arquitectònica dins del seu entorn des d'una perspectiva global, fins aconseguir una intermediació entre l'objecte arquitectònic i el context, que ofereix una lectura més rica de les decisions projectuals i, a la vegada, confereix una lectura de l'atmosfera en què s'insereix i com actua dins d'aquest context. Afegeix que, fins i tot, les seves fotografies de maquetes semblen capturar el poder essencial de l'arquitectura. Amb Sancho i Madrideoj coincideix en detectar un classicisme subjacent en el seu treball, que els madrilenys relacionen amb l'obra de Canaletto, i la seva càmera fosca i les seves vistes panoràmiques de Venècia, com la referència més clara de l'expressió d'imatges construïdes tècnicament mitjançant l'objectiu, conjuntament amb el domini i el maneig de la perspectiva. També consideren que Hisao Suzuki s'acosta a la visió del fotògraf Eugène Atget en les seves imatges del París de finals del segle XIX, en què es congela l'atmosfèric, l'ambiental, l'aura del que és la ciutat, amb totes les capes i empremtes dels qui la van habitar i dels temps que l'han esculpida.

Aquesta revelació de l'atmosfèric requereix matisar algunes variables conformadores, com poden ser la llum, els recursos òptics i visuals, o la composició. Hisao Suzuki ho aconsegueix amb recursos que venen de la llum homogènia, difosa i transparent de la llum màgica, que valora l'existent, i busca la màxima amplitud espacial que permet l'objectiu per tal d'acostar-se a un veritable camp de visió horitzontal, fins assolir una certa objectivitat abstracta, extremadament difícil de mantenir i aconseguir. Una visió que beu de l'essència de la tradició de les seves arrels japoneses i els matisos introduïts per la seva experiència mediterrània més espontània i fresca, que confereixen a la seva fotografia i a la seva persona riquesa i complexitat.

La Fundació RCR Bunka

L'any 2013 l'estudi d'arquitectura creativa RCR Arquitectes va crear la Fundació RCR Bunka per donar suport a l'arquitectura, el paisatge, les arts i la cultura a tota la societat.

La Fundació té per objecte estimular socialment la valoració per l'arquitectura i el paisatge i, implícitament, les arts i la cultura en general; coordinar les activitats culturals i d'investigació associades a l'activitat de l'esmentada entitat; vetllar i contribuir a la conservació del patrimoni arquitectònic creat; i aplegar, inventariar, custodiar i difondre el fons material, documental i del pensament dels seus fundadors (RCR Arquitectes) i d'al·tres fons especials, aportats a la fundació.

L'any 2021, la Fundació RCR Bunka, va rebre, en concepte de donació, tot el Fons fotogràfic del fotògraf Hisao Suzuki, amb el compromís d'organitzar, coordinar-ne la seva gestió i garantir-ne la seva conservació i difusió.

Una conferència del *mestre*

Hisao Suzuki serà l'encarregat d'impartir la conferència "Les ombres i la llum", el 7 de juliol a les 19 h al Pati de l'Hospici d'Olot. Aquesta conferència s'emmarca dins de l'edició d'enguany del Programa Obert dedicat a la bellesa. El Programa Obert, és un cicle de conferències gratuït i obert a tots els públics que es desenvolupa anualment a Olot des de l'any 2012. Aquesta activitat és organitzada per la Fundació RCR Bunka i el Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya.